

Thân gửi anh Cao:

Thầy đã đọc email của anh và sau đây thầy giải thích vài thắc mắc.

1. Thắc mắc 1: Nói về các chị Thế Thủy và Ngọc Nhung, Thầy thấy "cả 2 cùng giới", mỗi người một "vê" (một lãnh vực) và từ đó nghĩ rằng cũng nên kể ra ít chi tiết về thành quả về hoạt động của họ.

a) Trước hết nói về chị Thế Thủy.

Vào khoảng trước năm 1984, các anh em -sáng lập ra Tổng Hội Sinh Viên Nam Ca. (gồm 31 trường ở Nam CA-) sắp mãn nhiệm kỳ và sẽ tốt nghiệp, dự trù dọn đi xin việc ở xa. Họ đã vận động nữ sinh viên Thế Thủy thay thế, và yêu cầu Thầy tiếp tục huấn luyện, hướng dẫn chị Thế Thủy và Ban Chấp Hành mới như trước. Chị này đang là sinh viên. Di cư sang Mỹ, lúc còn nhỏ.

Tháng 12, 1987, Thầy cho Thế Thủy theo đi dự Hội Nghị Quốc Tế về Việt nam, ở Paris. Mục đích là quan sát và học tập cách sinh hoạt Hội Nghị Quốc Tế Về VN. Hội Nghị mời các trí lớn như các Triết gia, Sử gia, Giáo sư Đại Học, chính khách Pháp và Mỹ, nhà báo nổi tiếng tới dự. Tại Hội Nghị này, Thế Thủy đã làm cho Kissinger gần như phát điên khi nêu câu hỏi trách nhiệm và nghĩa vụ về hậu quả công việc của Ông ta đối với dân tộc Việt, đối với 1/2 triệu người bị cầm tù trong số này có 15% chết, đối với khoảng 300,000 mất tích trên biển và cả đối với các gia đình của họ trong khi ông ta được lĩnh giải Nobel.

Kỳ đó, trên đường về nhà, tôi đổi vé máy bay ghé qua DC theo yêu cầu của một vài người, trong buổi họp vào buổi trưa tại Carnegie Foundation, một viên chức Bộ Ngoại có mặt, trao cho tôi một Bản Cắt của Washington Post, mà Chủ biên báo này tường thuật vụ chất vấn của Thế Thủy.

Thế Thủy từ đó đến nay, 40 năm, đã có rất nhiều công lao, cùng với sinh viên Nam CA hoạt động cho cộng đồng: Hội chợ Tết, Đi bộ gây quỹ cho thuyền nhân, Biểu tình.....

Một công tác rất có ý nghĩa và tác động vô cùng lớn lao là Học khu lấy được 14 triệu Mỹ Kim trong đó có dành một phần cho dự án dạy văn hóa, lịch sử bằng tiếng Việt cho học sinh Việt thuộc Học Khu Westminster dưới danh nghĩa song ngữ. Các học sinh tiểu học được học tiếng Việt, văn hóa Việt, lịch sử Việt. Thầy cô phải hội đủ tiêu chuẩn bằng cấp, mới được tuyển dụng. Không thấy trên đất Mỹ này, có một chương trình như vậy.

Mấy tháng trước đây, Thầy có một buổi họp cộng đồng. Cô giáo Từ Ái mang một toán học sinh nhỏ tuổi tới đảm nhiệm phần nghi lễ chào quốc kỳ Việt Mỹ, hát quốc ca Việt Mỹ. Các em này thực hiện nhiệm vụ thật chu đáo: hát lưu loát tiếng Việt, tiếng Anh, điều khiển buổi lễ không khác gì các cựu quân nhân VNCH đã làm. Trong chiều hướng đó, các em không những là người đóng góp vào sự bảo tồn giống nòi, mà còn biết củng cố lòng tin ở chính nghĩa của dân tộc, chống lại âm mưu khống chế cộng đồng của cộng sản VN.

Trong tháng 6 vừa qua, Thầy dặn Thế Thủy rằng nếu Ngọc Nhung sắp xếp xong với The Lost Soldiers Foundation, Người Mỹ đứng ra tổ chức **buổi lễ tưởng niệm 81 chiến sĩ Dù**, thì về nghi lễ chào quốc kỳ Việt Mỹ, hát Quốc Ca Việt Mỹ để Khai Mạc buổi lễ Tưởng Niệm Ngày An Táng lần thứ 5 này, vào ngày 26 tháng 10 tới, sẽ giao cho các em học sinh này tới lo phần vụ này.

Chức vụ: Chủ Tịch Hội Đồng Thụ Ủy, Học Khu Westminster (President, Board of Trustees, Westminster School District.)

b) Chị Ngọc Nhung:

Vào thập niên 1980, một cựu sinh viên của Thầy là Chuẩn Tướng Không Quân, **Từ văn Bê**, từ Kansas gọi cho Thầy nói rằng có một chị muốn xin gặp Giáo sư để học hỏi... Chị ấy tên là Ngọc Nhung, ở Hawaii. Chị cho biết rằng trước năm 1975, chị tốt nghiệp ở Đại Học Cần Thơ, Ban Anh Văn. Dạy tiếng Anh ở Hội Việt Mỹ, Cần Thơ. Chị di cư sang Mỹ hồi 1975 và hiện định cư tại Honolulu.

Qua hơn 30 năm, hoạt động của chị chú trọng vào **Phát Huy Chính Nghĩa của Dân Tộc**, chống lại hoạt động của Cộng Sản. Có giọng ca êm dịu bẩm sinh và tài tổ chức, thông minh và nhanh trí, Ngọc Nhung sử dụng các sở trường này làm phương tiện hoạt động. Chị điều khiển một chương trình phát hình có tên là Ban Nhạc Trùng Dương do Tiểu Bang cung cấp (miễn phí) dù chỉ có một mình để phổ biến một mặt nét đẹp của Văn Hóa Việt cho người bản xứ, mặt khác đề cao các giá trị như nhân bản của VNCH... Hợp tác với Hội Cựu chiến Binh Hoa Kỳ để có được Nghị Quyết Cờ Vàng của Thành phố, được công bố trong một buổi Lễ long trọng;

Hàng năm tham dự Diễn Hành qui mô do Hội Cựu Chiến Binh Hoa Kỳ tổ chức và cờ quốc gia (cờ vàng) do đoàn người tị nạn rước trong một cách trang nghiêm ở Honolulu; tham dự các **hoạt động chống cộng** cùng với các đoàn thể khác trong lục địa; thành lập **Đàn Chim Lạc Việt** và trình diễn các bản nhạc đấu tranh tại nhiều trung tâm có đông đảo người tị nạn. Hiện nay Đàn Chim Lạc Việt có độ 30 thành viên ở rải rác khắp nơi. Các đoàn viên rất nhiệt tình, chịu khó tự gánh chịu các tổn phí, nhất là di chuyển. Cộng tác với một số tổ chức thành một liên minh thực tế theo đuổi mục đích trên....

Vài thành tích nổi bật là:

1. Dựng một Bia Đá trên con đường đến đỉnh đồi của Nghĩa Trang Thái Bình Dương, tại Honolulu. Mục đích là **tri ân và vinh danh các chiến sĩ VNCH và đồng minh** đã bỏ mình trong công cuộc bảo vệ tự do cho dân chúng Miền Nam VN. Nghĩa trang này là nơi thắng cảnh nổi tiếng, có hơn 5 triệu du khách tới thăm. Nhật Hoàng và một số nguyên thủ quốc gia đã viếng thăm. Cộng đồng tị nạn Bắc CA đóng góp tiền bạc giúp chi thực hiện dự án này. Ngày khánh thành được tổ chức rất long trọng, có nhiều đồng hương từ Bắc CA bay sang dự lễ.

Lưu ý:

Thế Thủy, có thể với tư cách Chủ Tịch của Hội Đồng Thụ Ủy của Học Khu, yêu cầu viên chức phụ trách tài chánh của Học Khu lập một Dự Án gây quỹ để hàng năm cho các em học sinh Việt trong chương trình du ngoạn-học hỏi thực tế (Field Trip) đi du lịch đến Honolulu thăm **Bia Đá Vinh Danh** các chiến sĩ anh hùng hy sinh bảo vệ Tự Do cho Miền Nam. Các công ty trong vùng hay foundations có thể đóng góp chi phí di chuyển, ăn ở. Phụ huynh có thể góp một phần nhỏ vào chi phí của mỗi em. Đây là **bài học thực tế gây dựng lòng yêu** nước cho các học sinh Việt còn nhỏ tuổi, vì chúng chứng kiến và sẽ hiểu được những gì đã xảy ra trong thời gian Công Sản xâm lăng Nam Việt nam.

2. Nghị quyết Thiết lập mối **liên lạc giữa Tiểu Bang Hawaii và Thừa Thiên Huế.**

Một dự án qui mô do Đại Học Hawaii vận động có sự hậu thuẫn chính thức của Thống đốc Linda Lingle và có cả Đại sứ Raymond Burghardt của Hoa Kỳ ở Hà nội. Cả thầy có 3 lần vận động với quốc hội tiểu bang để thông qua Nghị quyết ấy.

- Lần đầu Dự thảo đã được thông qua ở Hạ viện vào năm 2004 và đã **bi ngăn chặn** lúc còn ở Văn Phòng Thượng Viện Tiểu Bang trước khi được ghi vào chương trình nghị sự để đưa ra biểu quyết trong một phiên họp.
- Năm sau, 2005, chúng ta lại nộp Dự án này vào Hạ viện và **cũng bị đánh bại.**
- Rồi năm kế đó, 2006, một lần nữa Dự án đã được đưa ra biểu quyết tại Hạ Viện, Ngọc Nhung kỳ này ra phát biểu trong phiên họp khoáng đại, đại ý nói với các dân biểu rằng: *Nếu quý vị thông qua Nghị Quyết, thì tôi xin thêm một điều khoản vào Bản Dự Thảo rằng những ai làm ăn, buôn bán với Việt Cộng, thì phải trích một số tiền lì, và dùng tiền đó để xây một cái miếu nhỏ để cho các thân nhân của gần 6000 nạn nhân bị VC giết hồi Tết Mậu Thân, 1968, đến đó để có chỗ khóc thương cho chồng, cho cha... và buộc VC phải để cho các thân nhân đó biểu lộ nỗi đau đớn, còn thì cho đến hiện nay (2006) họ chỉ được khóc than cho các nạn nhân ở xó bếp. Các nạn nhân ấy kể thì bị đánh vỡ sọ, người thì bị chôn sống...đều nằm trong một số hố ở trong rừng sâu".* Điều khó tin là có hiện diện của Raymond Burghardt chính thức tham dự buổi điều trần, công khai vận động cho Nghị Quyết. **Nghị Quyết ấy bị đánh bại.**

3. **Vụ hài cốt của 81 chiến sĩ dù VNCH.**

Các hài cốt ấy bị bỏ, nằm tại một ngăn kệ trong phòng tối của Viện Giao Nghiệm của Quân Đội Mỹ tại Hawaii từ nhiều năm nay. Chị Ngọc Nhung là người có công khám phá thấy có một số hài cốt của chiến sĩ VNCH để trong phòng kín của Viện Giao Nghiệm này. Viên Giám đốc cho phép quay phim cho chương trình truyền hình của chị.

Khi tôi đến Hawaii vào năm 2003, **chị nêu với tôi vấn đề này một cách thiết tha và cảm động.** Tôi nói với chị rằng chị mời Đại tá Castagnetti đến gặp tôi, để nhờ ông ấy giúp, vì ít nhất là ông ấy còn biết chỗ nào đó ở Bộ Quốc Phòng mà hỏi. Đại tá Castagnetti rất sốt sắng nhận lời. Nhưng ra vào Bộ Quốc Phòng nhiều lần, chẳng có ích lợi gì vì là xương đó là của người ngoại quốc, không phải của lính Mỹ. Không có luật lệ nào qui định các trường hợp như vậy, nên ai cũng sợ trách nhiệm.

Vậy giải quyết như thế nào?

Vào năm 2007, Bên Hawaii đề nghị người Việt tị nạn tại Hoa Kỳ lập ra một nhóm nêu vấn đề này, và yêu cầu tôi đứng ra phụ trách để họ có cái cơ đi vận động (xem attachment). Tôi cử chị Ngọc Nhung làm Phó cho tôi,

thay mặt tôi để theo dõi, thúc đẩy công việc. **Gánh nặng này chuyển sang cho chị Ngọc Nhung** còn tôi, nếu cần, chỉ phải xuất hiện ở đâu đó mà thôi, và Đại tá Castagnetti vẫn là nhân vật chính thi hành.

Cũng có một điều may là vào thời kỳ đánh nhau ở Việt nam, **ĐT Castagnetti lúc đó là Đại Úy**, Đại đội trưởng một đơn vị đánh nhau với VC ở vùng quận Đại Lộc, Quảng Nam, thì Thiếu Úy James Webb, vừa mới tốt nghiệp ở trường Võ bị West Point, được bổ nhiệm đến đơn vị này. Hai người rất thân với nhau. Vào thời gian đi **vận động lấy hài cốt của 81 chiến sĩ Dù để an táng**, thì ông James Webb là Thượng Nghị Sĩ Liên Bang. Với tư cách TNS, Ông Webb cũng phải theo thủ tục do Bộ Quốc Phòng qui định mới giải quyết được vấn đề hành chánh phức tạp này.

Sau khi được phép lấy hài cốt đó đi an táng, thì vấn đề chuyên chở hài cốt này là vấn đề phức tạp phải quyết: Cơ quan phụ trách đòi điều kiện gì đó mới được phép chuyên chở bằng đường hàng không thương mại. ĐT Castagnetti sắp xếp với Bộ Quốc Phòng và Bộ này cho dùng một máy bay quân đội chỉ để chở hài cốt này về Westminster, Ca. Cũng còn phải tuân thủ điều kiện an ninh và cách thức tồn trữ hài cốt do Bộ quốc phòng qui định nữa, không phải dễ dãi như chỉ cần mang túi xách tay đến nhận lãnh rồi đi về nhà.

Về an táng theo đúng lễ nghi quân cách như đòi hỏi trong văn thư của tôi là **"vinh danh" 81 chiến sĩ anh hùng Dù của Quân Lực VNCH** (xem tài liệu đính kèm), thì ĐT Castagnetti quen biết nhiều, có ảnh hưởng lớn, nên yêu cầu được Bộ Hải Quân cho "phép toán quân kỳ" tới làm phận sự theo nghi lễ, kể cả bắn súng, chào kính...

Tóm lại, riêng vụ hài cốt của 81 lính Dù này, những người có công và góp sức để được kết quả như mong đợi là Ngọc Nhung, Đại Tá Castagnetti, TNS James Webb và Ban Tham mưu, cũng như các thành viên của The Lost Soldiers Foundation. Tất cả phải **bỏ ra là 17 năm**, kể từ ngày tôi được chị Ngọc Nhung yêu cầu tìm cách giải quyết, mới có kết quả như mọi người thấy.

Rất nhiều chi tiết được mô tả trong cuốn **Dân Tộc Tôi, Tập I và III**.

Chị Ngọc Nhung là người rất nhiệt thành với chính nghĩa dân tộc. Trí tuệ, tiền bạc, kể cả lương bổng đều dành cho các hoạt động này. Đây là ý nghĩa và bằng chứng của chữ giỏi mà tôi dùng ở trong thư.

2. Thắc mắc 2: Trọng Nữ khinh Nam.

Trong thư thầy chỉ nói tới hai học trò con gái, mà anh ám chỉ người thứ 3 là học trò con trai. Đó là Đại tá Castagnetti. Tôi đi Hawaii nhiều lần theo lời kêu gọi của chị Ngọc Nhung và ĐT Castagnetti để lo một việc gì đó. Mỗi lần đi đến đâu đều có sự hiện diện của ĐT Castagnetti đến hỗ trợ.

Học trò hay không học trò.

Vào năm 2000 thì phải, tôi được dẫn đến một phòng thu hình trong một buổi phỏng vấn, xong, tôi bước ra khỏi ghế, ĐT Tá Castagnetti nói: *Xin Giáo sư cho tôi là học trò của GS*. Tôi nói: *"Oh!, yes, It is an honor to do so..."* Ông ta thêm: *"I am "a finished student", but Nina (chị Ngọc Nhung) is not"* . Tôi nói đùa rằng *"but She is very smart. She will make it, pretty soon."*

Tôi phải trả lời thắc mắc của Anh là vì có hình của ông này trong e-mail của chị Ngọc Nhung và có ám chỉ về ông ấy trong e-mail ấy. Nhất là ông ấy đã làm những việc đáng ngưỡng mộ cho dân tộc, và làm hơn cả những gì mà tôi đã và đang làm.

Thành tích của ông này đối với Dân Việt.

Tôi chưa gặp một người nào nhiệt tình như ông này. Tôi kể lại 2 chuyện:

- Tôi dựa vào tinh thần được mô tả Bản Tuyên Dương của Đại tướng, Chỉ Huy Trường TQLC, thừa lệnh Tổng Thống Hoa Kỳ, ban cấp cho Ông huy chương Ngôi Sao Bạc để ca ngợi một chiến công của ông trong thời gian ông phục vụ tại Việt nam: Trận đánh tại làng An Bằng, Quận Đại Lộc, Quảng Nam hình như vào năm 1969, để Ủy Ban Bảo Vệ Sự Vẹn Toàn Lãnh Thổ ghi nhận công sức đóng góp của Ông cho Dân Tộc Việt nam (Xem Bản Tuyên Dương đính kèm).

Trong trận đánh này, Quân Bắc Việt đã bố trí trận địa sẵn để phục kích đại đội TQLC mà ông chỉ huy: hầm hố, ụ đất, giao thông hào, quân bố phòng súng ống, nằm chờ sẵn để Đại đội này lọt ổ phục kích. Với tài chỉ huy, với quyết tâm kể cả đến không màng mạng sống cá nhân, ông đã cho lính tấn công, rồi tràn ngập mục tiêu và thắng trận phục kích này, giảm thiểu thương vong cho binh lính dưới quyền.

Địch quân bỏ lại trên trận địa hơn 80 xác.

b). Vài chi tiết liên quan đến hài cốt các chiến sĩ Dù của Quân Lực VNCH đã kể trên là bằng có mà tôi chứng kiến, kể từ khi tôi yêu cầu ông lo công tác này vào năm 2003. **Kiên trì chống lại "Bọn Thụ Lại" tại Bộ Quốc Phòng, dòng đã 17 năm mới có kết quả** và kể cả công việc an táng các chiến sĩ ấy theo đúng lễ nghi quân cách của Quân Đội Hoa Kỳ. Ngoài ra, tôi không nói tới các chi phí tốn kém cá nhân của ông cho công tác này....

Thành tích như vậy được kể ra thì còn liệu có các anh nào còn bảo tôi là Trong Nữ Khinh Nam , dù lúc đó tôi không viết ra?

Mong rằng một số chi tiết liệt kê ở trên phần nào phần nào giải tỏa các thắc mắc của anh.

Thân mến,

Thầy Nguyễn Văn Canh

Virus-free.www.avast.com

On Sun, Sep 29, 2024 at 8:16 AM Cao <binhson.trung@gmail.com> wrote:

Thưa Thầy:

Mới rồi chị Ngọc Nhung ở Hawaii có gửi cho Thầy 2 tấm hình: Hình 1: gồm 2 chị: Thế Thủy và Ngọc Nhung; hình 2 gồm Đại tá Castagnetti và 2 người bạn trẻ.

Dưới 2 hình đó, chị Ngọc Nhung viết: Hình của tụi em."

Trong thư trả lời, Thầy viết: " Hai học trò này Thầy nhớ ở đâu về mà cả hai cùng giỏi thế mới hay chứ."

Thư của Thầy có ý khen ngợi 2 học trò con gái là các chị Thế Thủy và Ngọc Nhung giỏi trong hình 1 và không nói gì đến Đại Tá Castagnetti, con trai (hình 2) mà Thầy đã nhận, là học trò từ hơn 20 năm nay.

Em có 2 thắc mắc về vấn đề này:

1. Thầy nói 2 nữ sinh này : "cả 2 cùng giỏi" mà không nói thế nào là giỏi?

2. Hai nữ học sinh được 4 chữ, trong khi đó nam học sinh, không được chữ nào. Như vậy là Thầy trọng Nữ khinh Nam, là bất công xã hội. Nhân dịp này, cũng xin Thầy nói vài đóng góp của Đại Tá Castagnetti cho dân Việt.

Cám ơn Thầy làm sáng tỏ vấn đề.

Kính chúc Thầy luôn luôn được dồi dào sức khỏe.

Kính

Nguyễn Trung Cao"